

מ"ת 27462/06/15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד טטק גשאו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 יוני 2015

מ"ת 27462-06-15 פרקליטות מחוז תל
אביב פלילי נ' גשאו(עציר)
בפני כב' השופטת נעה תבור

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
טטק גשאו (עציר)

המבקשת
נגד
המשיב

נוכחים :

ב"כ המבקשת : עו"ד מיכל מזרחי

ב"כ המשיב : עו"ד גיל גבאי

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום מייחס למשיב עבירה של מעשה מגונה בנסיבות אינוס.

על פי עובדות כתב האישום, עובד המשיב כמטפל במעון לטיפול באוכלוסיה בעלת מוגבלות שכלית והתפתחותית.

נטען, כי במהלך עבודתו נכנס המשיב לחדרה של מתלוננת החוסה במקום בשעות הלילה, הוריד את מכנסיו, הודיע למתלוננת שהוא רוצה "לזין אותה", ולאחר מכן ביצע במתלוננת מעשה מגונה בכך שהוריד את בגדיה התחתונים ונגע באיבר מינה, כל זאת תוך ניצול היותה לקויה בשכלה.

הסניגור טוען לפגיעה בעוצמת הראיות לכאורה.

הטענה מבוססת על סתירות בדבריה של המתלוננת, כפי שנמסרו לגורמים שונים שבסביבתה על מניע שיכול להסביר הגשת התלונה במקום, קיומה של אישה נוספת באותו חדר אשר לא ראתה את הדברים. עוד מפנה המשיב לזיהום עדויות גם לגבי המתלוננת וגם לגבי חברתה שמסרה גרסה מפלילה.

עמוד 1

עיינתי בחומר הראיות.

תחילתו של האירוע בשיחת טלפון בין המתלוננת לבין אחותה בבוקר שלמחרת האירוע לכאורה.

המתלוננת לא התקשרה לאחותה כמנהגה, ובסופו של דבר כאשר עלה בידי האחות ליצור קשר עם המתלוננת, סיפרה לה המתלוננת כי הבן של זהבה הוריד לה את הפיג'מה ואנס אותה. המתלוננת מסרה לאחותה שהמשיב ביקש ללכת לחדר המכונה "שקטים", שהוא מקום סגור, וכשסירבה גם להצעה שייתן לה שוקולד, התקרב לגופה וביצע בה עבירות מין.

בעקבות התלונה האמורה באוזני האחות, התקשרה האחות לצוות המטפל, והחל בירור של התלונה.

בחומר החקירה, הודעתה של ע נ, העובדת במקום כרכזת תעסוקה, העדה מסרה כי ביום 4.6.15 הגיעה למעון מוקדם, וכבר שחנתה הבחינה במתלוננת ובשותפתה לחדר, כאשר השותפה מ בוכה ועל פניה ניכר זעזוע, ומחבקת את המתלוננת. המתלוננת מסרה, כי המטפל יניב נגע בה בלילה.

בשיחה בין השניים מסרה המתלוננת כי המטפל הכניס את ידו ונגע באיבר מינה.

כמו כן, בחומר החקירה תמליל וחקירה מיוחדת שנערכה לשותפתה לחדר של המתלוננת, הגב' מ א.

על פי הדברים שמסרה מ לחוקר המיוחד, נכנס המשיב לחדר, הוריד את מכנסיו והודיע למ שהוא רוצה "לזיין אותה". מ חוזרת על הדברים והוסיפה שפחדה וגם בכתה, וסירבה להצעה של המשיב.

בחומר החקירה הודעות של המתלוננת עצמה בפני חוקר מיוחד. בראשית לא רצתה המתלוננת למסור גרסה, ובהמשך מסרה באמצעות ע גרסה שלפיה הכניס המשיב את איבר מינו לאיבר מינה.

אכן, מחומר החקירה עולות סתירות בתיאורה של המתלוננת כפי שנמסרה לגורמים שונים. התיאורים לאחותה ולמנהלת וגם לחוקרת המיוחדת משתנים. כולם מתייחסים לתיאור מיני כלשהו, אולם גרסאותיה משתנות בין מעשה מגונה לבין מעשה אינוס.

קיים קושי בסוג כזה של הודעה, אולם מכלול הנתונים אשר קיים בתיק החקירה מלמד על קיומן של ראיות לכאורה למעשה מגונה, גם אם מדובר במעשה ברף חומרה נמוך מזה שמתואר על ידי המתלוננת.

אני ערה גם לכך שבין המתלוננת לבין מ התקיימה שיחה בטרם ההודעה הראשונית לצוות הטיפול, ושיחה נוספת בטרם החקירה בפני החוקר המיוחד. נתונים אלו יבחנו כמובן על ידי המותב שידון בתיק העיקרי.

עם זאת, לא מצאתי כי מדובר בגרסה שעל פניה מהחומר הגולמי שמונח בשלב זה, נשללת. להיפך, כל הראיות תומכות בביצוע מעשה מגונה.

חיזוק לביצועה של עבירה נמצא גם במצב הנפשי של המתלוננת ושותפתה, גם בתלונה המידית, וגם בגרסתו של המשיב.

המשיב נצפה כשהוא נכנס בשעות הלילה לאגף שבו נמצא חדרה של המתלוננת.

בהודעתה של מנהלת המקום, גב' מ נ א, מפורט למעשה דו"ח צפייה במצלמות האבטחה. מההודעה עולה כי כבר בשעה מוקדמת של הערב יצא המשיב ממגורי הבנות והביט על מצלמות האבטחה, ובהמשך נכנס לשטח המגורים, ולאחר שהאור במקום כבה, נותר עוד שתי נוספות במקום עד שעזב אותו. הגרסה כאילו נכנס המשיב לצפות במשקופים במקום מתוך צפייה לבניה בביתו שלו, איננה מתיישבת עם כיבוי האורות סמוך לאחר שנכנס לאגף.

המנהלת מציינת עוד, כי למשיב אין כלל מה לחפש באזור חדרי המגורים בשעות האמורות, וכניסתו למקום נראית בלתי תקינה. עוד היא מוסיפה, כי לא הוחלפו משקופי דלת באזור זה.

הסניגור הציג לעיוני את הסרטון של מצלמות האבטחה המתעד את המקום. אכן, קיימים חדרים נוספים, אולם לא ניתן הסבר מניח את הדעת לאמור בהודעתה של המנהלת שהובאה לעיל.

גרסתו של המשיב לגבי בדיקת המשקופים בין בחדרה של המתלוננת ובין בחדר אחר אינה מסבירה שהותו במקום במשך שתי דקות בחשיכה.

הטענה כאילו מדובר במתלוננת אשר בדתה גרסה במטרה לעזוב את המעון תיבדק אף היא בתיק העיקרי.

בשלב זה של בדיקת חומר גולמי, לא אוכל לומר שמדובר בטענה בעלת משקל רב, שכן המתלוננת איננה מרחיבה בהאשמה של המשיב ולא נראה כי מדובר במי שחפצה ברעתו.

יש לציין, כי בחקירה הראשונה בפני החוקרת המיוחדת לא מסרה המתלוננת כל גרסה, ואילו אמנם היה מדובר בבדיה של תכנית במטרה להוציא את המתלוננת מהמקום, יש להניח כי היא היתה חוזרת על הדברים פעם אחר פעם באוזני כל דורש.

אני ערה גם לכך שהדיירת הנוספת באותו חדר לא הבחינה בדברים.

כידוע, חוסר בראיות אינו משפיע על ה"יש הראייתי".

שילוב הנסיבות של תלונה מיידית, מצב נפשי, חיזוק בדבר תלונה לאחותה של המתלוננת ולצוות המקום, העדר הסבר סביר של המשיב להיותו במקום והדברים שנמסרו על ידי המתלוננת ושותפתה לחדר, כל אלה מקימים תשתית ראייתית מספקת לשלב הנוכחי.

המשיב בן 30, ואין בעברו הרשעות קודמות.

התלבטתי האם ניתן להסתפק בבחינת חלופת מעצר באולם ביהמ"ש.

מלכתחילה סברתי, כי קיימת אפשרות ולו בדוחק לבחון אפשרות זו, שכן על פניו הסיכון מוגבל, וניתן יהיה לאיין אותו או להפחיתו על ידי פיקוח הדוק.

ההתלבטות מבוססת על כך שקשה מאוד להעריך בשלב ראשוני זה את הסיכון המיני הנשקף מהמשיב.

לביהמ"ש אין כלים לבחון לעומק את המסוכנות המינית.

כאשר לא ברורה המסוכנות המינית, קיים גם קושי לברר האם חלופת מעצר מתאימה ותוכל להשיג את תכלית תנאי השחרור.

יש לציין בשולי הדברים, כי הניצול של מקום העבודה וניצול חולשתם של אחרים לפגיעה מקשה על מתן אמון במשיב.

כאשר לא ברור עוצמת הדחף המיני, יש צורך בבדיקה מעמיקה יותר.

למרות הסתייגויות אלו, התחלתי בשמיעת מפקחים באולם ביהמ"ש.

אחיו של המשיב אשר ביקש לפקח על המשיב במעצר בית מסר מידע שאיננו נכון לביהמ"ש.

מובן מאליו, כי מי שמוסר מידע מסוג זה הוא מסתיר קיומה של הרשעה קודמת, בגינה ריצה עונש מאסר לתקופה של שנתיים, איננו יכול לשמש כמפקח.

הסניגור ביקש לבחון בכל זאת מפקחים נוספים.

לא מצאתי כי אוכל להיעתר לבקשה.

הספק שנותר בלבי ביחס לעוצמת הסיכון שנשקף מהמשיב, כשהוא מצטרף לקושי לתת אמון בחלופה, מחייב בחינה מעמיקה יותר על ידי שירות המבחן.

שירות המבחן מתבקש לערוך תסקיר הן ביחס למשיב, לסיכון הנשקף ממנו, והן ביחס לחלופות המוצעות.

חזקה על שירות המבחן שיבחן את החלופה גם בשים לב למתלוננת.

אשר על כן, נדחה ליום 9.7.15, בשעה 11:30 לשם קבלת התסקיר.

המשיב ישאר במעצר עד להחלטה אחרת ויובא למועד הדיון באמצעות שב"ס.

מאפשר למשיב 3 שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות טלפונים סלולאריים.

המזכירות והסנגור ישלחו עותק ההחלטה לשירות המבחן, אשר יגיש תסקירו למועד הנדחה.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ה, 18/06/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת